

Uznesením z 8. decembra 2021 Súdny dvor (komora príslušná prijímať odvolania) rozhodol, že odvolanie nemožno prijať a Franz Schröder GmbH & Co. KG znáša svoje vlastné trovy konania.

Odvolanie podané 2. augusta 2021: Franz Schröder GmbH & Co. KG proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 2. júna 2021 vo veci T-856/19, Franz Schröder/EUIPO

(Vec C-475/21 P)

(2022/C 64/12)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaateľka: Franz Schröder GmbH & Co. KG (v zastúpení: L. Pechan, N. Fangmann, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, RDS Design ApS

Uznesením z 8. decembra 2021 Súdny dvor (komora príslušná prijímať odvolania) rozhodol, že odvolanie nemožno prijať a Franz Schröder GmbH & Co. KG znáša svoje vlastné trovy konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Poľsko) 24. augusta 2021 – A.S./Bank M. SA

(Vec C-520/21)

(2022/C 64/13)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: A.S.

Žalovaná: Bank M. SA

Prejudiciálne otázky

Majú sa článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách⁽¹⁾, ako aj zásady efektivity, právnej istoty a proporcionality vykladať v tom zmysle, že bránia takému súdnemu výkladu vnútroštátnych ustanovení, podľa ktorého, ak sa zmluva o úvere uzatvorená medzi bankou a spotrebiteľom považuje za neplatnú *ex tunc* z dôvodu nekalých zmluvných podmienok, sa môžu zmluvné strany okrem vrátenia peňažných prostriedkov zaplatených v rámci plnenia zmluvy (banka istiny úveru, spotrebiteľ splátok úveru, poplatkov, provízií a poistného) a zákonných úrokov z omeškania od okamihu výzvy na zaplatenie do zaplatenia domáhať aj akýchkoľvek iných plnení, vrátane pohľadávok (najmä odmeny, náhrady škody, náhrady výdavkov alebo valorizácie plnení) z dôvodu, že:

1. poskytovateľ peňažného plnenia nemohol dočasne využívať svoje peniaze, takže stratil možnosť investovať ich a získať z nich zisk,
2. poskytovateľovi peňažného plnenia vznikli náklady na obsluhu zmluvy o úvere a prevod peňazí druhej strane,
3. príjemca peňažného plnenia mal prospech z toho, že mohol dočasne používať cudzie peniaze, vrátane možnosti ich investovať, a tak dosiahnuť zisk,
4. príjemca peňažného plnenia mohol dočasne bezplatne používať cudzie peniaze, čo by za trhových podmienok nebolo možné,